

عنوان مقاله:

بررسی تمایزهای طرح مبحث حقیقه محمدیه در عرفان شیعی

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 10، شماره 40 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

بهروز رومیانی - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد زاهدان، استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، زاهدان، ایران

معصومه بخشی زاده - دانش آموخته کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

عرفان شیعی، بخشی گسترده از عرفان اسلامی محسوب می شود. عمدتاً شاهد شکل گیری فرقه ها و سلسله های شیعی در قرون متأخر؛ به ویژه پس از به قدرت رسیدن صفوی ها هستیم. در عرفان شیعی، مانند عرفان اسلامی، مبحث حقیقت محمدیه به عنوان یکی از مباحث اصلی مطرح می شود با این تفاوت که در عرفان شیعی، به واسطه ادغام مبحث ولایت و حقیقت محمدیه، تمایزهای قابل توجهی در طرح این مبحث قابل مشاهده است. از آن جا که در نگرش شیعی، ولایت مذهبی، پس از پیامبر(ص) به مولای متقیان(ع) و فرزندان بزرگوار ایشان انتقال می یابد، مفهوم حقیقت محمدیه نیز فرآیندی مشابه را تجربه می کند و بر امام علی(ع) و سایر ائمه اطهار(سلام الله علیهم) اطلاق می شود. مهمترین تمایز طرح مبحث حقیقت محمدیه در عرفان شیعی، علاوه بر تغییر مصادیق، تعدد مصادیق حقیقت محمدیه به صورت همزمان است، توضیح اینکه در عرفان غیر شیعی معمولاً یکی از مصادیق متعدد حقیقت محمدیه به کار برده می شود، در حالی که در عرفان شیعی، همه امامان بزرگوار شیعی در کنار نام پیامبر به عنوان مصادیق حقیقت محمدیه مطرح می شوند.

کلمات کلیدی:

حقیقت محمدیه، ولایت، عرفان شیعی، پیامبر اسلام(ص)، مولای متقیان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311677>

